

[Rager.]

Lande, for at man selv kan modtage Varerne frit.

Jeg ved vel, at der er Partier, som hævder, at hvis man blot køber, kommer man ogsaa til at sælge, der tror og mener, at det er muligt at have en fri Vareudveksling ogsaa med Lande, der ikke selv ønsker det. De henviser atter og atter til Tiderne før Krigen, da dette var Tilfældet. For det første kan man nu henvide de paagældende til, at saa helt frit gik jo intet; dengang havde man guldbundne Valutaer, og Guldtransporterne regulerede ganske simpelt Forholdene Landene imellem, og atter sad Bankerne i de forskellige Lande og regulerede Guldtransporternes Størrelse og Retning gennem deres Diskontopolitik, og som Forholdene laa, var det almindeligt saa fintmærkende, at blot mindre Ændringer i Diskontopolitikken medførte tilstrækkelige Reaktioner fra Erhvervslivets Side, saaledes at man ikke var udsat for de store Omvæltninger. Men under en Papirkrone er Forholdene ganske andre. Jeg ved jo, at det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby), der tidligere saa ofte har talt efter mig, og som derfor ikke altid straks kunde naa at forme Svar paa, hvad jeg muligt havde spurgt ham om, nu er kommet i den heldige Situation at have en Mellestation, idet et Medlem af Det frie Folkeparti skal tale først, saa nu kan det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) benytte den Taletid, som tilgaar det ærede Medlem fra Det frie Folkeparti, til at dykke ned i de Spørgsmaal, som jeg saa ofte har stillet ham, og som jeg praktisk talt aldrig har faaet Svar paa.

Det forekommer mig, at vi kunde have Glæde af at se tilbage paa, hvordan det i en Papirkrones Tid i Virkeligheden stiller sig, naar man køber nogenlunde uindskrænket. Jeg vil gerne nævne Tallene for vort Lands Import i Aarene 1918, 1919, 1920 og 1921. Da var Importen henholdsvis 946 Mill. Kr., 2 605 Mill. Kr., 3 244 Mill. Kr. og 1 697 Mill. Kr. Nu skulde der jo efter disse Tal at vente, saafremt det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby)s Teorier var rigtige, komme en ganske overordentlig stor Eksport. Ja, hvis vi ser paa Eksporten, saa var den i 1919 1 008 Millioner, i 1920 1 962 Millioner og i 1921 1 564 Millioner. Men der er naturligvis det at bemærke, at dette var Vareeksporten; der fandt en anden Eksport Sted, en ubehagelig Eksport: en Eksport af Værdipapirer, en Eksport, der skabte os i det internationale økonomiske Liv en Stilling af den Art, at vi i Stedet

for at have et Tilgodehavende i Udlandet fik en Gæld paa ca. 1 Milliard Kroner.

Denne Gæld har vi i Dag, og den er i Dag med til at gøre vor Betalingsbalance og vor Valutasituation vanskelig. Dengang var vi i Stand til at skaffe os Kreditterne, i Dag er Forholdet et andet. Og naar nu det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) kommer herop — jeg ser, han allerede bliver informeret af det ærede Medlem Hr. Gregersen —, er jeg jo klar over, at det ærede Medlem vil give os lidt Forklaring paa, hvorfor dette mærkelige Udland ikke dengang strømmede til og købte. De store Importtal dengang var jo for en Dels Vedkommende beretigede, fordi vi under den forudgaaende Situation paa mange Punkter havde faaet afbygget vore Produktionsmidler; men de var kun berettigede for en Dels Vedkommende. For en ganske væsentlig Del af Varerne skete Importen netop paa et Tidspunkt, hvor der var Fluktuationer i Papirkronens Værdi, og der var atter og atter Frygt for yderligere Nedgang, en Situation, der ganske kunde ligne den, man fra visse Sider tilstræber at skabe nu, en Situation, som medfører, at Indkøbene forceres ud over det rimelige, ja, ud over det vare-spekulationsmæssige, idet det bliver en Pengespekulation at ombytte sine Penge med Varer, fordi man frygter for, at Pengene skal synke, og saa vil man senere ombytte den indkøbte Varemengde med større Antal af de til den Tid sunkne Kroner.

Denne Situation, der i Øjeblikket, hvor vor Betalingsbalance slet ikke vilde kunne holde til det, hvor vor Udelighed for at faa Laan fra Udlandet er udelukket, i hvert Fald i de Dimensioner, der skulde til, medfører, at det *maa* være vor Opgave at foretage en Regulering.

Jeg skal indrømme, at man kunde undgaa Valutacentralen, hvis man vilde gaa til en tilstrækkelig høj Diskonto, men dette vil vel ogsaa være det eneste. Det vilde føre til, at der paaførtes hele det øvrige Erhvervsliv store Ulemper, og en Landeregulering og Vareartregulering vilde man ikke opnaa ad den Vej. Derved vilde mindre Eksport være sikker. Toldsatser, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller anbefaler, er jo ikke nok. Vi ved det fra det ærede Medlems Udtalelser, som de faldt i den berømmelige Diskussion i Radioen Aftenen før Valget blev udskrevet. Dér gjorde det ærede Medlem Hr. Christmas Møller opmærksom paa, at Toldsatser alene var ikke nok. Det vilde ogsaa blive nødvendigt for visse Varer at have Import-